

Fa-föreläsning i New York

Li Hongzhi ~ 23 mars 1997

Att befinna sig långt bort och vara åtskilda av oceaner, då är det inte lätt att träffa er. Men även om ni inte kan träffa mig personligen så är jag faktiskt vid er sida så länge ni kultiverar. Och så länge ni kultiverar kan jag ta ansvar för er hela vägen till slutet; dessutom ser jag efter er varenda sekund. (*Applåder*) Den som inte gör på det sättet gör inget annat än lär ut en ond metod, gör dåliga saker och avslöjar lättvindigt himmelska hemligheter. Eftersom ni redan vet det av egen erfarenhet behöver jag inte förklara det här alltför mycket. Jag talar bara om vad jag kan göra och talar inte om sådant som jag inte kan göra. Därför har Dafa utvecklats på ett sunt sätt.

När jag träffade er senast var det inte så här många människor. Naturligtvis finns det många fler som inte är här, eftersom de inte kunde komma ifrån jobbet. Det vill säga, sedan jag senast träffade er har vi fått många fler som har kommit in i Dao och som erhållit Fa. Det faktum att denna Fa kan utvecklas så snabbt och spridas så storskaligt, tror jag beror på Dafas kraft. Samtidigt har den väg vi tagit i processen med att sprida Dafa varit korrekt. Eftersom vi verkligen har varit ansvariga gentemot våra elever och samhället har vi kunnat uppnå dessa resultat. Då chanserna att träffa er är få – det är inte lätt för mig att komma till USA, det krävs visa, så det är rätt besvärligt – ska jag nu när vi kan träffas göra mitt bästa för att hjälpa er att lösa några av era problem. Ni kan ställa alla frågor ni har och jag ska besvara dem åt er. Låt oss på bästa sätt använda detta tillfälle till att hjälpa er att lösa några av era kvistiga och svåra frågor, och få Dafa att utvecklas på ett ännu sundare sätt i USA. Ursprungligen ville jag tala till eleverna om några specifika ämnen, men några av er i publiken fick en ”speciell favör” igår. Eftersom de kom tidigt besvarade jag några av deras frågor igår. Men oroa er inte, var inte ledsna över det idag: de bland er som inte hörde det igår kan fortfarande ställa frågor och jag ska besvara dem.

Jag ska använda tiden till att tala med er om kultiveringsrelaterade frågor, det vill säga Fa. Jag vet att ni under den här tiden har förbättrats snabbt, faktiskt mycket snabbt. När jag återvände till Kina från USA förra gången, berättade jag för eleverna i Kina att USA är en speciell plats och att många enastående personer, enastående kineser i synnerhet, finns där. Dessa personer har ganska bra medfödd grund, en djup förståelse av Dafa, snabbare uppfattning och gör snabbare nivågenombrott. Dessa fördelar har ni. Men bli inte självbelåtna, eftersom ni också har fasthållanden och olika slags hinder som måste övervinnas, först då kan ni förbättras ännu snabbare.

Nu ska jag tala som sjukdomskarma, ett problem som har förbryllat många av våra elever som inte har studerat Fa på en djup nivå. Ändå har jag redan förklarat i min bok hur vi kultiverare ska hantera sjukdomar. Jag ska tala om det igen från en annan vinkel. Faktum är att vi utövare inte ska förväxla oss med vanliga människor. Ni vet att förr i världen när någon blev munk betraktade människor honom inte längre som en vanlig människa, han var redan en halvgud. Så vad är skillnaden mellan en människa och en gud? En människa har känslor (*qing*), mycket starka känslor. Människor lever i den här världen just för dessa känslor. Utan

känslor kan man inte leva i den här världen. Det du tycker om, de hobbyer du har, det som gör dig glad, det som gör dig arg, kärlek inom familjen, kärlek mellan man och hustru, kärlek till barn, vad du vill göra, vad du inte vill göra, att du tycker om vissa saker, att du inte tycker om vissa saker och så vidare, allting kommer ur mänskliga känslor. Utan dessa känslor skulle det inte finnas något vanligt mänskligt samhälle. Om det som människor gör i detta känslotillstånd är i linje med det vanliga mänskliga tillståndet kan inte anses vara fel. Varför sade då många människor i tidigare generationer att människors förståelse var helt fel? Det berodde på att de som sade dessa ord inte längre var vanliga människor och de såg på människorna från en annan nivå. Men eftersom människor är bland vanliga människor, kan man inte säga att de hade fel. Som jag sade igår, fastän detta mänskliga samhälle är förskräckligt är det fortfarande en av de nivåer – den lägsta – som löper genom hela kosmos från toppen till botten, och det är en manifestation av kosmos egenskap, Dafa, på den lägsta nivån. Att inte ha denna mänskliga nivå skulle inte gå. Det är också omöjligt att alla kultiverar till en Buddha. Det är omöjligt för det mänskliga samhället att inte existera, det existerar bara så här. Det är bara det att detta är en mycket speciell miljö, och den kan skapa människor på höga nivåer. Så det är annorlunda när man betraktar människor ur höga nivåers perspektiv. Det är därför jag har sagt att som kultiverare kan man inte använda vanliga mänskliga föreställningar för att bedöma vadhelst du ser, kommer i kontakt med eller upplever. Du måste således hålla dig till en högre standard.

När en vanlig människa blir sjuk och inte åker till sjukhus eller inte tar medicin, så är det inte i överensstämmelse med vanliga människors principer, det stämmer inte med den här världens principer och det kan människor inte godta: ”Naturligtvis måste personen ta medicin när han blir sjuk.” ”Naturligtvis måste personen åka till sjukhuset för behandling när han blir sjuk.” Det är så människor handskas med detta och det är inte fel. Men som kultiverare kan du inte ta dig för att vara en vanlig människa. Uttryckt med lite allvar så är du inte längre mänsklig. Som jag just sade har människor diverse känslor och begär och lever för känslor. Under kultiveringsprocessen tar du gradvis alltmer lätt på dessa saker och släpper dem gradvis, tills du har släpper dem fullständigt. Människor lever för dessa saker, men det gör inte du. Kan du vara lik en människa? Ni är inte lika. När det nu är så, varför tillämpar du inte högre nivåers principer, vilka inte är desamma som människornas, för att bedöma problem och bedöma dig själv och de saker som du stöter på? Det är så det borde vara. Det är därför jag har sagt att när vi kultiverare känner obehag någonstans i kroppen så är det inte sjukdom. Men det som vanliga människor anser vara ett sjukdomstillstånd är likadant som det tillstånd som återspeglas i kultiverarens kropp när hans karma minskas. Det är svårt för vanliga människor att se skillnaden. Det är därför kultiveringen betonar upplysning (*wu*). Om de inte var likadana skulle alla kultivera, och frågan om upplysning skulle inte existera. Om det bara hände underbara saker i en människas kropp och även lite obehag kändes så som de odödliga känner det, säg mig, vem skulle inte kultivera? Alla skulle göra det, med det skulle inte räknas, det skulle inte räknas som kultivering. Dessutom tillåts inte människor att kultivera på det sättet eftersom det inte skulle involvera någon upplysning. Så i kultiveringen kommer du garanterat att bli testad när du ställs inför ovissheten om vad som är sant och vad som är falskt, för att se hur du klarar av din aktuella fråga, för att se om du betraktar dig själv som en kultiverare eller som en ordinär vanlig människa. Är inte detta till för att se om du kan

kultivera? Naturligtvis verkar du vara vanlig och på ytan inte annorlunda än en vanlig människa, men du är faktiskt en kultiverare.

Igår diskuterade jag Buddha Fa-kultivering. Kultivering är det allra viktigaste i kosmos. En människa vill höja sig till en så hög nivå och bli en Arhat en Bodhisattva, en Buddha, en Dao eller en Gud; om någon med en kropp full av karma ska bli en Gud, tycker ni inte att det är en allvarlig sak? Skulle ni inte strikt se på dessa saker med en hög standard och hålla er till ett upprätt tänkande? Om du fortfarande ser på dessa saker ur en vanlig människas perspektiv, är du då inte själv en vanlig människa? Det här är verkligen en allvarlig sak, att tillåta dig att bli en Buddha. Ändå betraktar du dig själv som en människa och bedömer fortfarande dessa saker efter mänskliga principer. Då kommer det inte att fungera; du tar inte detta seriöst och kan därför inte kultivera. Buddhor, Daos och Gudar är inte sådana som dagens munkar och dagens människor tänker sig. Som ni vet har Buddhor och Gudar inte vanliga mänskliga känslor, och de har inte heller ett vanligt mänskligt tänkesätt eller de föreställningar som finns i vanliga människors förståelse om saker. Deras tänkesätt ligger på en helt annan nivå och de är fria från mänskliga begrepp och föreställningar om saker och ting. Nu har människor förmänskligt Buddhor och Bodhisattvor och tänker på dem som om de hade mänskliga känslor och mänsklighet. När en del går till templet för att tillbe Buddhor och bränna rökelse går de inte dit för att kultivera eller på grund av vördnad, utan för att be om saker, de ber till Buddhor med sina fasthållanden. Tänk på det, vilket dåligt syfte det är!

Förr i tiden tillbads Buddhor endast av respekt. Alltså, istället för att be om någonting för egen del, kom de för att betyga Buddhor sin vördnad, dyrka Buddhor eller för att kultivera sig själva till Buddhor, eftersom Buddhor är fantastiska och Buddhor beskyddar mänskligheten i stor skala. Men människor är inte längre sådana nu för tiden. Förr hade människor alltid upprätta tankar när de tänkte på en Buddha eller en Bodhisattva och de nämnde bara ordet "Buddha" eller "Bodhisattva" med stor respekt och kände att de är magnifika och väldiga. Men dagens människor har inte längre sådana begrepp. Människor öppnar lättvindigt munnen och talar om Buddhor, de talar lättvindigt om Buddhor och Bodhisattvor som om orden växte på tungan. De till och med skulpterar och tecknar lättvindigt en Buddha-figur hur som helst, och placerar den var som helst. Bilder av Buddha Amitabha och Jungfru Maria är till och med placerade på kyrkogårdar. Det är precis som om människor dirigerar Gudar till att se efter de döda, som om människor beordrar Gudar att göra än det ena än det andra. Är det inte det som är syftet? Tänk på det alla: en Gud är så helig och väldig, med en handvinkning kan han skänka lycka till hela mänskligheten, och med en annan vinkning kan han orsaka förstörelse. Ändå behandlar ni dem så här? Om det inte vore för deras barmhärtighet gentemot människor skulle dessa omedelbart förintas när de i okunnighet gör dåliga saker. Det är bara det att de inte förstår detta nu, och därför törs de agera så där. De hädar faktiskt Buddhor. Det är precis som jag sade förra gången. Jag nämnde förra gången för er att till och med restaurangmenyer har rätter som kallas "Buddha hoppar över muren" och så vidare. En Buddha har inget fasthållande till färg eller smak. Att säga att när en Buddha känner den utsökta doften hoppar han över muren från andra sidan för att äta maten, är inte detta den mest ondskefulla händelsen mot en Buddha? Det finns också rätter som kallas "Arhats vegetariska rätt" och så vidare. En Arhat har inte heller en vanlig människas fasthållanden till färg eller smak. Ändå säger du att rätten som kallas "Arhats vegetariska rätt" är vad en Arhat äter.

Förolämpar du inte honom? De tycker att vanliga människors mat är oren. Så deras tänkande är olikt människornas. Drivna av pengar och begär har människor nu orsakat den här situationen gentemot Gudar och Buddhor. Buddhor, Daos och Gudar har inga mänskliga föreställningar eller vanliga människors tänkesätt. Men som jag precis sade går människor inte för att tillbe Buddha med hjärtat fyllt av vördnad eller med en önskan om att kultivera, utan för att be Buddha om saker: ”Välsigna mig med en son, ge mig en förmögenhet, ta bort katastrofer från mig, ta bort mina vedermödor...”. Deras avsikter är alla sådana. Men Buddhor blandar sig inte i sådana saker, de erbjuder människor slutlig räddning. Om du kunde leva som de odödliga, åtnjuta alla sorters bekvämligheter bland vanliga människor, ha gott om pengar, vara fri från olyckor och otur, då skulle du verkligen inte vilja kultivera till en Buddha eller bli en Gud. Med så mycket bekvämlighet skulle du redan nu vara en Gud. Saker och ting kan omöjligen vara på det sättet.

Människor genererar karma livstid efter livstid. Någons egen karma ger honom svårigheter, lidanden, prövningar, penningbrist och många sjukdomar i det här livet och i nästa. Endast genom att betala av din karma kan du bli lycklig och bli förmögen. Det är oacceptabelt om onda gärningar inte återbetalas, detta är en princip som existerar i kosmos. Du kanske tycker att de saker som händer i föregående liv och de saker som händer i nästa liv, har att göra med två olika personer. När andra ser på dig ser de i själva verket på förloppet för hela din existens. Det är som om du vaknar upp ur sömnen och säger att det du gjorde igår ingenting har att göra med det du gör idag, och att det du gjorde igår inte gjordes av dig. Men de gjordes alla av dig och det är så de betraktar någons liv. Så jag avvek från ämnet för en stund sedan för att tala om den här idén: du kan inte betrakta dessa saker med vanliga människors tänkesätt. En vanlig människa behöver ta medicin när han blir sjuk. Men du som är kultiverare, jag förbjuder inte dig heller att ta medicin. Men talar vi inte om kultivering? Och talar vi inte om upplysning? Det krävs inte att du upplyser dig till allting. Så mycket som du kan upplysas till, så mycket upplyses du till. Om någon säger att han inte kan: ”Nej, jag kan inte släppa det här fasthållandet. Jag måste ändå ta medicin. Även om jag kultiverar måste jag ändå ta medicin”, hur ser jag på denna fråga? Jag känner mig bara ledsen över hans dåliga upplysningsförmåga och att han inte har klarat testet. Han kunde ha förbättrat sig och tagit ett stort kliv mot fulländning, men han tog inte det klivet. Jag är bara ledsen över det och har inte sagt att den här personen inte längre är bra. Jag har inte heller sagt att personen absolut inte kan kultivera efter att han har tagit medicin. Det beror på att allas upplysningsförmåga är olika och allas medfödda grund också är olika. Bara när du förbättras kan du klara denna prövning och få en ny förståelse. Om du inte kan förbättra dig och inte till fullo upplyses till detta, så betyder det att du fortfarande är en vanlig människa i detta avseende. Men det kan inte sägas att du inte alls är bra.

Låt mig tala med er mer om sambandet mellan att ta medicin och att eliminera karma. Nyss sade jag att det är den karma som ackumulerats livstid efter livstid som orsakar sjukdom. Vad är karma? Ju mindre karmapartiklar som existerar i andra dimensioner – ju finkornigare – desto större kraft har de. När den sipprar in i vår dimension är det en mikroorganism, det ytterst mikroskopiska viruset. Så skulle du säga att sjukdom kommer sig av en tillfällighet? Det kan inte förstås av modern medicin eller modern vetenskap, vilken bara kan förstå den sortens fenomen som manifesteras i denna ytdimension som består av lagret med de

största partiklarna, vilka består av molekyler. Så det anses vara en sjukdom, en tumör, en infektion någonstans, eller någonting annat. Men dagens vetenskap kan inte se den grundläggande orsaken till att människor blir sjuka och den förklarar alltid med de begränsade principer som kan förstås av vanliga människor. Naturligtvis, när någon blir sjuk överensstämmer det vanligen med principerna på den här världens nivå, och det finns vanligtvis en yttre faktor i den här världen som orsakar att sjukdomen manifesteras. Då ser den verkligen ut att överensstämma med den här världens principer. Faktum är att det bara är en yttre faktor som får den att överensstämma med den här världens principer eller tillståndet i den här världen. Men den grundläggande orsaken och sjukdomen härstammar inte från den här dimensionen. Så när du nu tar medicin nu dödar du sjukdomen eller viruset på ytan. Medicin kan verkligen döda virus på ytan. En utövers *gong* förstör dock automatiskt virus och karma. Men så snart medicinen dödar ytviruset, som sipprat in från andra dimensioner, kommer viruset, karman, på den andra sidan att veta det, eftersom allting är levande, och det slutar att komma över. Då känner du att du har tillfrisknat för att du tog medicinen. Men låt mig tala om för er att det i alla fall ackumuleras där borta. Liv efter liv ackumulerar människor den här saken. När ackumuleringen har nått en viss nivå blir personen obotligt sjuk och när han dör förintas han fullständigt. Han förlorar sitt liv, förlorar sitt liv för alltid. Så här fasaväckande är det. Så jag har förklarat sambandet för er här. Det är inte det att människor inte tillåts ta medicin. När en vanlig människa blir sjuk behöver han definitivt medicinsk behandling.

Men hur ska vi kultiverare handskas med det? Renar vi inte din kropp? Det är som ett träds årsringar i din kropp, liv efter liv, ända från mitten och vid varje lager finns det karma. När du kultiverar knuffar jag hela tiden ut denna karma från centrum; jag knuffar och knuffar och knuffar, och knuffar tills jag har knuffat ut karman helt och hållet åt dig. Och allt kan inte gå igenom våra kroppars yta. Du skulle inte kunna stå ut med det om allt skulle gå igenom din kroppars yta. Bara en del av det kommer ut genom ytan. Men du känner dig fortfarande som om du plötsligt blir sjuk, du tycker att det är fruktansvärt obehagligt och smärtsamt, du kan inte stå ut, betraktar dig som en vanlig människa och går och tar medicin. Då kan du fortsätta att ta medicin, eftersom vi aldrig har sagt att vanliga människor inte kan ta medicin. Vi säger bara att din upplysningsförmåga inte är tillräcklig och att du inte klarade testet bra. Vi har ingen regel som säger att du inte kan ta medicin när du kultiverar, vi har ingen sådan strikt regel. Men jag lär er Fa-principerna. Du vill bli av med denna karma, ändå tar du medicin och pressar den tillbaka. Hur ska vi kunna rena din kropp? Naturligtvis kunde vi knuffa ut allt åt dig i andra dimensioner. Men detta kosmos Fa har en princip: du måste utstå lidande när din karma elimineras för dig. Du måste utstå samma lidande som du orsakade andra tidigare. Men när det gäller kultiverare kan vi inte låta er utstå alltsammans på samma sätt, eftersom du skulle dö och då skulle du inte kunna kultivera. Som en kultiverare kommer du, när du nått fulländning, att återbetala de skadade livet med välsignelser. Men du måste utstå delen med mental smärta. Medan du uthärdar den del du är skyldig andra återbetalar du karman eftersom du lider. Saker och ting är inte isolerade. Medan du återbetalar karman måste du se dig själv som en kultiverare, mitt i smärtan. När du inte anser att det är en sjukdom har du verkligen en förståelse på hög nivå rörande denna fråga, snarare än ett vanligt mänskligt tänkesätt. Har då inte din nivå och ditt sinne förbättrats i detta avseende? Är det inte vad det handlar om? Det är ett skämt att tro att någon kan förbättras i kultivering genom att bara göra

övningarna. Övningarna är en kompletterande metod för att nå fulländning.

Man kan aldrig höja sin nivå utan att förbättra sitt sinne genom kultivering. Och det är inte så som människor säger, att man kan kultivera till en Buddha bara genom att skandera skrifter. Det finns också några som tror att man kan kultivera till en Buddha genom att göra många goda gärningar. Allt detta är ett skämt, och de är alla kultivering med en avsikt (*youwei*). Om man inte kultiverar genuint, vad är det för vits med att skandera skrifter? Det är absolut omöjligt att bli en Buddha utan kultivering. Det fanns inga skrifter när Buddha Shakyamuni lärde ut Dharma (*Fa*) på den tiden, och inte heller fanns det några när Jesus predikade sin Lag (*Fa*). Människor kultiverar bara genuint. Kan du höja dig utan att kultivera ditt sinne? Kan du höja dig utan att uppfylla kraven i det riket? Kan du komma till himlen full av alla slags känslor och begär, med olika fasthållanden och med en längtan efter pengar som väger tyngre än din önskan att bli en Buddha? Det är fullständigt omöjligt. Jag tror att ni alla har förstått detta. Det vill säga, en kultiverare är utomordentlig, och som en utomordentlig människa, hur ska man handskas med ett tillstånd av fysiskt obehag? Vanliga människor har sjukdomar, men när det gäller din kropp knuffar jag ut karma åt dig. När den knuffats ut till ytan känner du obehag eftersom nervändarna på människokroppens yta är mycket känsliga. Det verkar som om du har blivit sjuk och i vissa fall verkar det vara mycket allvarligt. Detta kan inträffa. Eftersom detta kan inträffa, tänk då på följande, allihop. Om du betraktar dig själv som en vanlig människa och om du ser det som en sjukdom, så går det naturligtvis också bra, och du kan sätta igång och ta medicin. Du har inte klarat prövningen och är åtminstone i detta avseende en vanlig människa. När du klarar den här prövningen blir du utomordentlig i detta avseende. Men om du vill kultivera till en Buddha måste din förståelse vara utomordentlig i alla avseenden. Om du inte släpper detta fasthållande kommer du inte att klara prövningen och det blir omöjligt för dig att nå fulländning. Så om du missar den här chansen har du misslyckats med att klara prövningen. Varför blir en del av våra assistenter och erfarna elever som förstår detta mycket bra, ängsliga varje gång de ser elever ta medicin? Naturligtvis kan de inte hantera det så som jag gör. Då de känner varandra väl säger de: ”Du kan inte ta medicin” och så vidare, och låter personen få veta det. Naturligtvis kanske den personen ändå inte upplyses till det: ”Varför låter du mig inte ta medicin efter att jag började utöva?” Om han inte får insikt om det är situationen inte lätt att hantera. Vi har ingen strikt regel som förbjuder dig att ta medicin. Jag har bara lärt kultiverare en princip angående om du ska ta eller inte ska ta medicin, snarare än säger till vanliga människor att inte ta medicin.

Vår *Fa* sprids för kultivering i den här världen. Inte nödvändigtvis alla kultiverare kommer att bli Buddhor. En del människor är mycket flitiga och bestämda och avancerar därför fortare mot fulländning. En del är kanske inte så flitiga, och går därför mycket långsamt framåt mot fulländning. Några människor verkar kultivera, men kultiverar egentligen inte; de tycks tro, men tror egentligen inte, så de kan troligtvis inte nå fulländning. Men i fråga om kultiveringen har de troligtvis inte kultiverat i onödan. Om någon inte lyckas i kultivering eller inte klarar det i denna livstid, se vad som händer i nästa livstid. Kanske kan han lyckas i sitt nästa liv. Eller kanske vill han inte kultivera längre; men han kommer trots allt att ha släppt en del fasthållanden i denna *Dafa*, hört Buddha-*Fa* och blivit bättre än vanliga människor genom kultivering. Han kommer förmodligen att ha skapat välsignelser till sitt nästa liv. Han kanske har en stor rikedom eller blir en högt uppsatt ämbetsman i sitt nästa liv. Dessa

saker kunde då bara omvandlas till välsignelser, eftersom han inte kunde lyckas med kultiveringen men inte hade kultiverat förgäves. Det är principen. Vad jag tänker är att eftersom ni som kultiverare kan höra Fa idag, hoppas jag att ni alla fortsätter att kultivera till slutet. Inte alla har möjlighet att höra Buddha-Fa. Jag kan faktiskt tala om för er att USA är ganska speciellt. Jag hade slutat undervisa om Fa redan för två år sedan, men det finns många kineser i USA och många godhjärtade människor kan hittas bland amerikanerna. Jag vill att de också ska erhålla Fa. I själva verket undervisar jag inte på ett systematiskt sätt längre och undervisar bara när det gäller specifika situationer. Eftersom boken redan finns tillgänglig kan alla lära sig genom att läsa boken. Assistentcentra finns också på plats så ni kan alla sätta igång och utöva. Chansen att någon ska få höra Buddha-Fa kommer en gång på flera tusen år, och en del människor kanske inte ens har den ödesbestämda möjligheten. Det beror på att i Samsara kan en människa reinkarnera som olika djur, växter eller substanser. Det tar flera hundra eller tusen år att reinkarnera som en människa en gång. Under dessa flera hundra eller tusen år i Samsara måste du också kunna bli en människa under rätt period. Sedan måste du reinkarnera till en plats där du kan träffa på denna Fa och du måste råka anlända till världen vid rätt tidpunkt för att få möjligheten att höra Den och kunna delta i undervisningen. Naturligtvis ska det till många, många ödesbestämda händelser som dessa för att det ska ske, och endast då kan du erhålla Fa. Det är inte alls lätt.

Det jag lär ut är Buddha-Fa. Jag tror att alla har det klart för sig. Jag lär inte ut principer till vanliga människor. Dessutom har många frågor som jag har talat om aldrig diskuterats bland vanliga människor och de är inte vanliga människors kunskap.

Jag gick just igenom frågan om att ta medicin igen, eftersom detta problem har märkts av i olika regioner. En del människor vill skada Dafa och säger saker om att inte ta medicin som: ”Vi tillåts inte ta medicin när vi väl har börjat utöva detta.” Faktiskt är det inte så att jag inte tillåter er att ta medicin. Naturligtvis ska våra här närvarande assistenter också vara noga med sina arbetsmetoder och inte tvinga någon att inte ta medicin. Vi bara förtydligar principerna. Om någon vill kultivera så får han göra det. Om han inte vill kultivera, även om han väljer att ta gift, så är det vanliga människors angelägenheter. Ingen annan kan göra någonting om hans sinne förblir oförändrat. Vi kan bara tala om ödesförbindelser och råda människor att vara goda. Att tvinga människor är inte kultivering.

Jag vill diskutera en annan sak. Eftersom jag ägnar hela eftermiddagen åt er kan ni, när jag har slutat tala, ställa frågor och jag ska besvara dem åt er. I Kina har de ungdomar som föddes efter ”Kulturrevolutionen” en mycket ytlig förståelse när det gäller Buddhor, Bodhisattvor och Gudar. Vad jag lär ut är Buddha-Fa. En del människor vet att Den är bra, men förstår ändå inte vissa termer. De vet mycket lite om Buddha-lärans saker. Med andra ord har de ingen klar förståelse när det gäller Buddha-läran.

Nu ska jag tala kort om Buddha Amitabha och Buddha Shakyamuni. Vad jag lär ut skiljer sig från (de buddhistiska) skrifterna. Det jag undervisar om lärdes också ut av Shakyamuni för 2 500 år sedan, men munkarna på den tiden förde det inte vidare till senare generationer. Skrifterna blev inte systematiskt sammanställda förrän 500 år efter att Shakyamuni hade lämnat världen. Som ni vet var Kina för 500 år sedan mitt inne i Yuandynastin. Vem vet vad Djingis Khan sade på den tiden? Men det är trots allt Buddha-Fa. Den har hela tiden förts vidare, fragmenterad och från mun till mun. Men den förlorade ofta de delar som rörde det

som Buddha lärde ut, tiden, platsen, tillfället, betydelsen och åskådarna, detta finns inte längre. Under spridningsförloppet hade alla som inte nått fullbordan mänskliga föreställningar och tyckte om att lägga till saker från sina egna föreställningar, och således förändrade de Buddha-Fa. De utelämnade de partier de inte förstod och förmänskligade gradvis Buddhor, Bodhisattvor och Gudar. De förde vidare saker som de höll med om och som de kunde förstå. De var ovilliga att tala om saker som inte passade det som deras egna tankar sökte efter, eller som inte överensstämde med deras egna föreställningar, och således har de delarna inte förts vidare.

Låt mig först tala om Buddha Shakyamuni. Buddha Shakyamuni var en verklig historisk person. För över 2 500 år sedan i det forna Indien lämnade han till kultiverare sin Buddha-läras kultiveringsmetod, kallad "Bud, Meditation, Visdom". När det gäller buddhism är det bara ett namn myntat av människor som nu för tiden sysslar med politik. Buddha Shakyamuni kändes inte vid religion, och inte heller sade han att hans [lära] var en religion. Det är människor som har kallat hans kultiveringsväg en religion. Han lärde bara ut sin Dharma, lärde ut sin kultiveringsmetod, Bud, Meditation, Visdom, vilken gjorde det möjligt för människor att nå fulländning. Naturligtvis har de specifika saker som har att göra med detta nedtecknats i skrifterna, så jag ska inte utveckla det. Som ni alla vet har Buddha Amitabha Sukhavativärlden och Medicin-Buddha har Lapis-världen. Varje Buddha styr över ett himmelskt paradiset. "Fo", "Pusa" och "Rulai" (Buddha, Buddhisatva, Arhat) är våra kinesiska benämningar. I himlen kallas en Tathagata Fa-kungen, det vill säga han styr över sitt himmelska kungarike. Men deras sätt att styra är inte likt människornas, vilka styr med administrativa metoder och lagar – de har inte den sortens saker. De litar endast till barmhärtighet och välvilliga tankar. Och så goda är alla där. Bara när man uppnår den standarden kan man komma in i det paradiset. Så varje Buddha har ett paradiset som han styr över. Men förr visste ingen vilket paradiset Shakyamuni styr över, ingen visste vem Shakyamuni ursprungligen var och ingen visste var Shakyamunis paradiset fanns. En del munkar har sagt att Shakyamuni är i Saha-världen. Men låt mig då säga: Var är Saha-världen? Den finns inom vår Trefaldiga värld. Hur skulle den kunna vara en Buddhas paradiset? En sådan smutsig plats! Alla vill komma härifrån, så hur kan det vara en Buddhas paradiset? Inte ens munkar kan komma med en förklaring till detta, och det finns inte heller dokumenterat inom religionen. I själva verket kom Shakyamuni från en mycket hög nivå. Detta kosmos är oerhört vidsträckt. Om en stund ska jag diskutera dess struktur, kosmos struktur. Den lägsta nivå som Shakyamuni var på innan han kom ner var ett universum på sjätte nivån och från den nivån reinkarnerade han direkt som människa. Det var inte en himmel på sjätte nivån, utan ett universum på sjätte nivån. Jag ska strax beskriva hur vidsträckt detta kosmos är.

Han har ett himmelskt kungarike i ett universum som är på sjätte nivån. Han skapade ett himmelskt kungarike där som kallas Dafan-paradiset. Med andra ord reinkarnerade Buddha Shakyamuni till människovärlden från Dafan-paradiset. För att kunna lära ut Dharma och erbjuda människor räddning, erbjuda räddning till sina lärjungar, reinkarnerade han i människovärlden från Dafan-paradiset. Och lärjungar som har undervisats och räddats av Buddha Shakyamuni var tvungna att kultivera till åtminstone ett universum på sjätte nivån eller högre, så högt var de tvungna att kultivera. Det är därför Shakyamuni, alltsedan den tiden då han kom ner, har vakat över sina lärjungar när de reinkarnerar och kultiverar, och han har aldrig

återvänt till sitt paradiset. I den Trefaldiga världen finns en plats som heter Dafan-himlen och det är där han är. Dafan-himlen namngavs också av honom. Han kallade det Dafan-himlen eftersom han kom från Dafan-paradiset. Han vakar över sina lärjungar därifrån. Hans lärjungar har alla tilldelats märken. Han gav dem ”卐” märken. De är alla märkta som hans lärjungar. Från höga nivåer kan man med en blick se vilka som är Buddha Shakyamunis lärjungar och vilka som inte är det. Eftersom de måste kultivera till en hög nivå – Shakyamuni vill rädda dem till ett så högt rike – kunde de inte lyckas med kultiveringen under en livstid. Så livstid efter livstid har de kultiverat om och om igen, i mer än tvåtusen femhundra år. Nu, denna sista gång, förväntas de nå fulländning. Efter att de nått fulländning i den här livstiden, kommer han att ta med sig alla sina lärjungar, och de kommer alla att lämna Saha-världen. Bland våra Dafa-lärjungar är många av dem som fått Fa, Shakyamunis märkta lärjungar. Men de flesta av Shakyamunis märkta lärjungar är munkar, fast det finns också några bland vanliga människor. Många av dem som finns bland vanliga människor har redan erhållit vår Fa. Faktum är att när vi nu har diskuterat fram till den här punkten vill jag också berätta för er att med denna Fa som jag lär ut är det inte så att du måste bege dig till vårt Falun-paradis. Vad jag har spridit är hela kosmos principer. Jag undervisar om någonting så enormt. De vill alla också erhålla Fa. Eftersom det nya kosmos redan har formats, och Fa rätar upp kosmos, kan man bara återvända dit upp genom assimilering till kosmos Fa. Det är vad Shakyamuni systematiskt arrangerade för sina lärjungar för länge sedan, han visste om den här dagen. Jag vet att lärjungar från många olika paradiser, eller från andra uppräta kultiveringsvägar, erhåller Fa inom Dafa. De flesta av Shakyamunis lärjungar finns i Han-regionen. Det finns ingen längre i Indien. Men det finns också ett antal av dem, mycket få, utspridda på olika platser runtom i världen. De flesta finns i Han-regionen. Han-regionen är Fastlandskina.

Jag beskrev just helt kort situationen för Buddha Shakyamuni och hans lärjungar. Närmast ska jag tala om Buddha Amitabha. När människor talar om Buddha Amitabha vet de alla om Sukhavati-världen. Var är Sukhavati-världen? Och vem är Buddha Amitabha? När det gäller Amitabha kan beskrivningar hittas i buddhistiska skrifter, så jag ska inte tala om den delen. Jag ska tala om den del som inte finns nedtecknad i skrifterna. Som ni vet har människor spridit vad Buddhor har sagt om en del av kosmos struktur, och att det finns en plats som heter Sumeru-paradiset, alltså talet om Sumeru-berget. Vår nuvarande planet Jorden och de kosmiska kropparna inom och bortom den Trefaldiga världen, ligger söder om Sumeru-berget och detta kallas Jambuu-dvipa. Jorden ligger söder om Sumeru-berget. Några människor försöker att förstå det: ”Är Sumeru-berget Himalaya? Var dåtidens Indien Jambuu-dvipa?” De är olika saker. Han är en Buddha. Han talar inte utifrån världslig förståelse, han undervisar principer ur en guds perspektiv. Utgångspunkten för hans tänkande är olik människornas.

Sumeru-berget existerar verkligen. Varför kan då människor inte se det? Och varför kan det inte ses ens med teleskop? Det beror på att det inte består av de partiklar som består av lagret med de största molekylerna. Låt mig berätta: de partiklar som består av molekyler – för att inte tala om dem som består av atomer – och till och med den materia som består av de partiklar som består av molekyler och är ett lager mindre än partiklarna närmast vår yta, är redan osynliga för människor. Men Sumeru-berget består av atomer, så människor kan inte alls se det. Men nyligen kan människor inom astronomin och kosmologin ha upptäckt ett fenomen, nämligen att det inte spelar någon roll hur många observerbara galaxer det finns i

universum så finns det inga galaxer längre på den platsen. Galaxer finns överallt; det finns många, många galaxer liknande Vintergatan. Ändå finns det på en viss plats ingenting, som om det är en skarp avgränsning. De kallar det en "kosmisk vägg". De kan inte förklara vad det beror på. Varför finns det inga galaxer där borta? Faktum är att de skymms av Sumeru-berget, eftersom det berget är ofattbart gigantiskt. Hur enormt är det? Dess topp är i mitten av den andra nivåns universum – den går bortom vårt lilla universum. Det är verkligen enormt. Ett så väldigt berg går helt bortom den mänskliga föreställningsförmågan. Det är omöjligt för människor att se dess andra delar. Jorden är en sådan liten boll, men om du vill se staden Beijing kan den inte alls ses från andra sidan Jorden. Det är ett så enormt berg att du omöjligt kan föreställa dig hur väldigt det är. Han sade också att i flera delar av Sumeru-berget finns det även andra världar. Vi ska inte tala så mycket om det.

Varför finns det då ett sådant berg? Låt oss tala om Sumeru-berget. Jag kan berätta för er att Sumeru-berget i själva verket är en manifestation av Buddha Amitabhas, Bodhisattva Guanyins, och Bodhisattva Dashizhis form och bild. Det är inte helt korrekt att kalla det form och bild. Eftersom de är Buddhor har de mänsklig form. De kan också gå samman till en form eller skingras till materia, men de har verkligen en form och en bild. De kan skingras till materia genom omvandling. När människor inte kan se Buddhor säger de att Buddhor inte har kroppar. Deras kroppar består av atomer, så naturligtvis kan du inte se deras kroppar, och således har du rätt när du säger att de inte har kroppar. Så eftersom Sumeru-berget består av atomer kan våra mänskliga ögon inte se det. Men i en mening representerar det Buddha Amitabha, Bodhisattva Guanyin och Bodhisattva Dashizhi. Sumeru-berget är således inte ett, utan tre berg. Dessutom är det också i rörelse. Bara saker i denna vår materiella dimension tycks vara döda eller orörliga; saker i alla andra dimensioner är i rörelse. Som ni vet är molekyler i rörelse, liksom atomer, allting är i rörelse, elektronerna cirklar runt atomkärnan, allting är i rörelse, all materia är i rörelse. Således formas Sumeru-berget ibland till en rät linje och bildar ibland en triangulär form; det ändrar sig. När människor ser det från olika vinklar eller i olika stadier, ser de kanske inte dess sanna utseende. Om det bildar en rät linje kommer du att se det som ett berg. Några kultiverare i det förgångna kunde se det, men de beskrev det olika. Det är just för att de inte såg dess specifika tillstånd. Eftersom det är ett slags symbol för Buddha Amitabha, Bodhisattva Guanyin och Bodhisattva Dashizhi, vad gör det då? Faktiskt ligger Sukhavati-världen, som människor talar om, inuti Sumeru-berget. Men detta berg skiljer sig från vårt mänskliga begrepp om den sortens materia som vi har hos oss. Det finns bara vatten nedanför Sumeru-berget. Tiden är begränsad så jag ska bara säga så här mycket.

Härnäst ska jag tala om vad kosmos rymd består av. Hur stort är kosmos? Det är svårt att beskriva med mänskligt språk, för mänskligt språk är otillräckligt, och även om det kunde beskrivas skulle ditt sinne inte kunna ta in det och du skulle inte kunna förstå det. Det är otroligt enormt. Det är så väldigt att det helt enkelt är obegripligt, och det är obegripligt till och med för Gudar. Så ingen Buddha, Dao eller Gud kan förklara hur stort kosmos är. Som jag just sade är det universum som vi vanligtvis förstår egentligen till sin utbredning ett litet universum. Vid min förra resa till USA nämnde jag att en ungefärlig utbredning på mer än 2,7 miljarder galaxer liknande Vintergatan – det rör sig runt den siffran, mindre än 3 miljarder – bildar ett universum. Och detta universum har ett skal, eller en gräns. Så detta är det universum vi vanligen talar om. Men bortom detta universum finns andra avläggset belägna

universa. Inom en viss vidd finns ytterligare tretusen universa som detta. Men det finns ett skal utanför dessa tretusen universa, och de bildar ett andra-nivå-universum. Bortom detta andra-nivå-universum finns cirka tretusen universa som har samma storlek som detta andra-nivå-universum. Det finns ett skal utanför dem och de bildar ett tredje-nivå-universum. Det är precis som när små partiklar bildar atomkärnan, atomkärnor bildar atomer, och atomer bildar molekyler, det är precis som när mikrokosmiska partiklar bildar större partiklar i ett system. Det universum som jag har beskrivit är bara så som det är inom detta system. Det finns inget sätt som det här språket kan beskriva det på; det mänskliga språket kan inte uttrycka det klart. När omständigheterna är sådana är det ett sådant tillstånd. Men det finns många, många system, lika många som de oräkneliga atomerna som ingår i molekyler, utspridda i hela kosmos på samma sätt. Kan man avgöra hur många universa av vårt lilla universums storlek det finns i detta kosmos? Ingen kan veta exakt. Jag diskuterade just det andra-nivå-universumet, det tredje-nivå-universumet, och sade att Buddha Shakyamuni kom från ett sex-nivå-universum. Det var bara en diskussion om detta enda system, om ett system som detta. Precis som små partiklar bildar större partiklar och större partiklar bildar ännu större partiklar, så är det inom ett system. Men det finns fler än bara detta enda system med partiklar. Otaliga partiklar på olika nivåer finns spridda i hela den kosmiska kroppen.

Kosmos är oerhört komplext. Jag diskuterade detta mer specifikt när jag höll kurs i Sverige. Jag talade om åttioen lager med universa. I själva verket finns det långt fler än åttioen lager – de kan inte räknas med mänskliga siffror. Det beror på att det största mänskliga talet är *zhao*. Det högsta talet som Buddhor använder är *kalpa*. En kalpa är lika med två miljarder år, två miljarder år utgör en kalpa. Ingen kan ens med kalpa räkna hur många universumlager det finns – inte hur många lager med himlar, utan hur många lager med universa – så enormt är det. När det gäller människor är de otroligt obetydliga. Som jag nämnde förra gången är Jordan bara ett dammkorn och den är obetydlig. Men inom den här vidden finns otaliga och komplexa dimensionsstrukturer. Hur ser dimensionernas strukturer ut? Jag beskrev det också förra gången. På vilken dimensionsnivå lever vår mänsklighet? Vi lever i den ytmaterial som består av det största lagret med molekylpartiklar; vi lever mellan molekyler och planeter, en planet är också en partikel, och inom detta oerhörda kosmos är den också ett obetydligt dammkorn. Galaxen Vintergatan är också ett obetydligt dammkorn. Detta universum, det lilla universum som jag just beskrev, är heller inget annat än ett obetydligt dammkorn. De största partiklarna som våra mänskliga ögon ser är planeter, och de minsta partiklarna som är synliga för mänskligheten är molekyler. Vi människor existerar mellan molekylpartiklarna och planeterna. När du är i den här dimensionen tycker du att den är enorm; ur ett annat perspektiv är den faktiskt ytterst begränsad och mycket liten.

Låt mig tala om det ur ett annat perspektiv. Är inte rymden mellan atomer och molekyler en dimension? Detta kan vara svårt att förstå. Låt mig berätta att nutidens vetenskapsmän känner till att avståndet från atomer till molekyler motsvarar tvåhundra tusen atomer på rad. Men ju mindre föremålen är, det vill säga, ju mindre partiklarna är, desto större är deras totala volym, eftersom de formar en yta på en viss nivå och inte är separata punkter. Molekyler är dock verkligt stora. Ju större materians korn är, eller, ju större partiklarna är, desto mindre volym har deras dimension – desto mindre är deras dimensions totala volym. Om du kommer in i den dimensionen finner du att det är en vidare dimension. Naturligtvis måste du

överensstämma med det tillståndet för att komma in i den dimensionen. Om du förstår detta med mänskligt tänkande, mänskliga begrepp, och de sätt på vilka människor förstår den materiella världen hos oss, kommer det aldrig att bli begripligt för dig, och du kommer inte heller att kunna komma in i det tillståndet. Mänskligheten påstår att dess vetenskap är så avancerad. Den är ömklig! Den har inte alls brutit igenom molekyldimensionen, och den kan inte se in i andra dimensioner – människor känner sig ändå självbelåtna – ännu mindre kan den se dimensionen som består av atomer. Jag kan tala om för er att detta är en generell kategorisering av dimensionssystemen: mellan atomer och atomkärnor finns en dimension, mellan atomkärnor och kvarkar finns en dimension och mellan kvarkar och neutriner finns också en dimension. När det gäller det antal nivåer som fortsätter fram till den mest ursprungliga materians källa, kan det inte räknas med mänskliga tal eller ens med de kalpatal som Buddhor använder.

Om mänskligheten verkligen vill förstå materia kan den bara förstå den inom människans nuvarande kunskap. Människor kommer aldrig att veta vilken den mest elementära materian i kosmos är och de kommer aldrig att kunna undersöka den. Sålunda kommer detta kosmos för alltid att vara ett mysterium för människor. Naturligtvis, därmed inte sagt att varelser på höga nivåer aldrig kommer att känna till det; vanliga människor har inget sätt att känna till kosmos, men det har kultiverare – endast genom kultivering. Med mänsklighetens teknologiska metoder kommer mänskligheten aldrig att kunna uppnå de stora förmågor som finns på en Buddhas nivå, eller se igenom så många nivåer av dimensioner och universa. Eftersom människor har olika känslor och begär – alla slags fasthållanden – om de verkligen kunde nå en Buddhas rike skulle stjärnornas krig eller kosmiska krig bryta ut. Men Gudar tillåter inte mänskligheten att göra det. Därför är det definitivt farligt för mänskligheten när dess vetenskap når en viss nivå. Eftersom mänsklig moral inte kan nå den höjden skulle den mänskliga civilisationen bli förintad. Detta är inte orättvist, det beror på att människor inte är tillräckligt goda och att mänsklig moral inte kan hålla takten. Men omvänt, om människors moral kunde hålla takten skulle människor bli Gudar och skulle inte behöva mänskliga metoder till att undersöka saker, de skulle se allt bara genom att öppna ögonen och ta en titt. Det är sådant kosmos är. Om du vill veta något om det måste du gå bortom den här nivån.

Vad jag just beskrev var världar som består av stora partiklar av olika storlek. Det finns faktiskt fler än dessa. Till och med inom den närmaste molekyldimensionen finns många, många dimensioner som är osynliga för människor. Som jag just sade är de största partiklarna som består av molekyler den materia som utgör den yttersta ytan där vi människor befinner oss; stål, järn, trä, den mänskliga kroppen, plast, sten, jord till och med papper och så vidare. Alla dessa saker som mänskligheten ser består av lagret med de största partiklarna, vilka utgörs av lagret med de största molekylerna. Dessa kan ses. Ni kan inte ens se den partikel-dimensionen som består av molekyler som är aningen mindre än dem i lagret med de största partiklarna. Sedan kan dessa molekyler forma en dimension av ännu mindre partiklar. Mellan de minsta partiklarna och de största ytliga partiklarna, vilka alla består av molekyler, existerar många, många nivåer med dimensioner. Med andra ord bildar molekyler partiklar av olika storlek och formar dessa oerhört komplexa och skilda molekyldimensioner. Människor tror inte att någon plötsligt kan försvinna och sedan plötsligt dyka upp någon annanstans. Fastän hans kropp består av molekyler, om de är ytterst finkorniga (detta kan uppnås genom

kultivering), kan han gå bortom den här dimensionen. Han försvinner plötsligt och du kan inte se honom; sedan dyker han plötsligt upp någon annanstans. Det är mycket enkelt.

Jag har precis förklarat dimensionernas uppbyggnad. Jag diskuterade detta mer detaljerat än förra gången. Jag kan inte berätta för mycket för människor, för de ska inte veta så mycket. Människor kan omöjligt upptäcka allt jag har sagt er genom undersökning. Mänsklighetens moderna vetenskap har faktiskt utvecklats på en felaktig grund, med en felaktig förståelse rörande universum, mänskligheten och livet. Det är därför vi utövare inom kultiveringsvärlden inte alls håller med dagens vetenskap och tycker att den är ett misstag. Naturligtvis har alla vanliga människor lärt sig på det sättet; det har delats upp på så många områden och ni har alla haft utomordentliga framgångar inom ert eget område. Men den är i grunden fel. Så det ni människor förstår kommer alltid att vara långt ifrån sanningen.

Hur mänskligheten förstår vetenskap är alltid trevande. En grupp blinda män försöker bestämma storleken på en elefant, sådan är vetenskapen nuförtiden. Den vidrör elefantens lår eller snabel och säger att det är så vetenskap är. Faktum är att den inte kan se hela sanningen. Varför sade jag just så? Mänskligheten tror nu att människor har utvecklats genom evolution, men evolutionsteorin håller inte alls. Vi inom kultiveringsvärlden anser att människor förolämpar sig själva. Vi ser att människor förknippar sig själva med apor och tycker att det är löjligt. Människor kommer över huvud taget inte från evolution. När Darwin presenterade sin evolutionsteori var den full av hål, men det största felet var bristen på den mellanliggande utvecklingsperioden från apa till människa och från ursprungliga liv till moderna liv, de saknas inte bara för människor, utan också för andra liv och djur. Hur kan det förklaras? I själva verket har människor olika levnadstillstånd under olika historiska perioder. Alltså uppkommer människornas levnadsmiljö för att härbärgera människor tillhörande en given tid.

Eftersom vi är inne på detta ämne ska jag också diskutera lite om de föreställningar dagens människor har. På grund av moraliskt förfall har många föreställningar genomgått vissa förändringar. Många profeter i det förgångna sade också att människor vid en viss tidpunkt skulle få sig själva att se ut som troll. Ni kan se hur de färgar håret rött, eller lämnar kvar en hårremsa i mitten, med båda sidor renrakade. Det sades också att vid en viss tidpunkt skulle människor behandlas värre än hundar. Många människor behandlar sina hundar som sina söner eller barn, matar dem med mjölk, klär dem i märkeskläder, skjutsar runt dem i kärror och kallar dem ”min pojke”. Samtidigt tigger många människor mat på gatorna – jag har också träffat på sådana människor – de kan också hittas i USA. De räcker ut sin hand: ”Snälla, ge mig en slant.” De har det verkligen värre ställt än hundar. Men jag säger er, om det inte fanns några människor på Jorden skulle ingenting existera. Det är just för att människor existerar som Jorden har alla dessa ting. Alla djur, kreatur och växter, föds på grund av människor, förstörs på grund av människor, skapas på grund av människor och finns till för att användas av människor. Utan människor skulle det inte finnas någonting. Samsara finns också på grund av människor. Allting på jorden skapades för människan. Nu för tiden blir alla dessa begrepp omvända. Hur kan djur jämföras med människor?! Nuförtiden besitter djur mänskliga kroppar och blir till deras mästare – himlen kan inte tolerera detta! Hur skulle det kunna accepteras? Människor är de mest högststående; de kan genom kultivering bli Gudar eller Buddhor. Dessutom kommer alla människor från höga nivåer, medan många av dessa liv skapades här, skapades på Jorden. Jag har diskuterat detta ämne i förbigående.

Vi tror inte att evolutionsteorin som jag nämnde tidigare någonsin pågick. Genom tiderna har mänskligheten genomgått olika civilisationsperioder många gånger. Varje gång mänsklig moral blev degenererad blev dess civilisation förstörd. Mycket få människor överlevde på slutet. De ärvde lite av den föregående civilisationens kultur och utvecklades efter att ha gått igenom ännu en stenålder. Stenåldern är inte begränsad till bara en period, det har varit många stenåldrar. Dagens vetenskapsmän har funnit några problem: många arkeologiska fynd är inte från bara en period. Men när de försöker passa in dem i evolutionsteorin kan de inte förklara det utifrån fakta. Vi har funnit att människorna på denna Jord, alltså människor från olika historiska perioder, har lämnat efter sig kulturlämningar från olika perioder. Moderna människor säger alla att pyramiderna i det forna Egypten byggdes av egyptier. Men de har överhuvudtaget ingenting att göra med dagens egyptier. Det vill säga, människor och nationer har en felaktig förståelse rörande sin egen historia. Pyramiderna och egyptierna har ingenting alls med varandra att göra. Pyramiderna byggdes under en förhistorisk civilisation och sjönk ner under vatten när kontinenterna ändrade position. När den följande civilisationen skulle uppstå och nya kontinenter höll på att skapas, steg de upp ur djupet. Den folkgruppen var för länge sedan borta och dagens egyptier kom senare. Efter att ha upptäckt pyramidernas funktion byggde egyptierna några mindre sådana pyramider. De upptäckte att pyramiderna var en rätt bra förvaringsplats för kistor, så de ställde in kistor i dem. Några var nybyggda, några kom från ett avlägset förflutet. Detta har gjort att dagens människor inte kan räkna ut vilken period de faktiskt kom ifrån. Historien har rörts till.

Många människor säger att mayakulturen var besläktad med dagens mexikaner. Den hade faktiskt ingenting alls att göra med mexikanerna, vilka bara är en blandras av spanjorer och den inhemska befolkningen. Mayakulturen, å andra sidan, tillhörde den föregående civilisationsperioden i historien. Människosläktet förintades i Mexiko och bara ett litet antal människor överlevde. Men mayakulturen var direkt besläktad med mongoler. Jag ska inte gå in på detaljer här. Mänskligheten känner inte till sina egna historiska ursprung. Detsamma gäller den vita rasen. Under den sista stora översvämningen – den förra mänskliga civilisationen blev förstörd av en stor översvämning – hamnade alla stora berg på Jorden som var lägre än tvåtusen meter under vatten och bara människorna som levde ovanför tvåtusen meter överlevde. Historien om Noaks ark är sann. Under den stora översvämningen förstördes den västerländska kulturen fullständigt och den österländska kulturen låg också i ruiner. Men bergsmänniskorna som bodde i Himalaya- och Kunlun-bergen och var lantligt folk, hade turen att undkomma – de kineser som bodde i Kunlun-bergen överlevde. Vid den tiden var Österns kultur välutvecklad: *Hetu* (Gula-floden-diagrammen), *Luoshu* (Luos inskription), *I Ching* (Förvandlingarnas bok), *Tai Chi*, *Bagua* (Åtta trigram) och så vidare, nedärvdes från det förgångna. Människor säger att de skapades av den eller den personen från en senare generation. Dessa personer modifierade dem bara och offentliggjorde dem igen. De skapades inte alls av de personerna utan de kom alla från förhistoriska kulturer. Dessa saker har förts vidare i Kina, men det fanns ännu fler under Kinas utveckling genom historien. Fler bevarades i forna tider, men de blev färre och färre vartefter de fördes vidare. Så det är ett land med rik kulturell bakgrund och djupa historiska ursprung – det är Kina. Den vita rasens kultur, å andra sidan, sopades bort efter att den sattes helt under vatten av den stora översvämningen. Vid den tiden sjönk också en annan kontinent som låg utmed Europas kontinent. Det var deras mest

utvecklade område och den sjönk också. Så den vita rasen har åter utvecklats från ingenting, från ingen civilisation alls, till den vetenskap de har idag.

Vetenskapen i det forna Kina är annorlunda än den empiriska vetenskapen i Väst. Många arkeologer har diskuterat dessa frågor med mig och jag förklarade allting för dem. De tyckte också att det stämmer, för de hade många förbryllande frågor som inte kunde förklaras. Som jag just sade kan mänsklighetens förståelse rörande universum omöjligen komma mycket längre. Nu för tiden är utgångspunkten för många vetenskapsmäns forskning felaktig. Särskilt de som har nått framgångar inom sitt område kan inte släppa dem. De har definierat det de har förstått och satt upp ramar. Många av er i publiken är studenter som studerar utanför Kina, med PhD- och Master-examina och med öppna sinnen. Ni kommer att upptäcka att deras definitioner är korrekta inom ramen för deras nivå, men så snart du går bortom deras förståelse och deras nivå, är definitionerna felaktiga och begränsade. En verkligt skicklig vetenskapsman är en som vågar bryta igenom dessa begränsningar. Det Einstein sade var bara korrekt inom förståelsen på hans nivå, men bortom den nivån har det han sade visat sig vara fel. Ser ni principen? Det beror på att när människor har höjt sig, när ditt tanketillstånd närmar sig höga nivåers sanning, och när du närmar dig höga nivåer, kommer du att upptäcka att förståelsen på låga nivåer är felaktig. Det är så det är.

Är inte människors förståelse av materian fel? Människor befinner sig i dimensionen mellan ytmaterian, som består av lagret med de största molekylpartiklarna, och planeterna, och de är redan förvirrade. De har utvecklat än det ena, än det andra sättet inom bara detta, och tror att det är den absoluta vetenskapen, att det är den enda förståelsen rörande materia och att det är det mest avancerade. Det är bara att förstå den materiella världen inom en ytterst, ytterst liten partikel i denna väldiga och komplexa kosmiska rymd och den är begränsad till en liten dimension. Planeternas struktur, som jag beskrev tidigare, är bara *ett* system. Den del av dimensionen som ni har förstått är inom ett mycket litet system, ett system av ett litet dammkorns storlek, och en av oräkneliga miljarder dimensioner. Det vill säga, det är en förståelse inom en liten dimension. Skulle ni säga att den är korrekt? Så utgångspunkten för utvecklingen av mänsklighetens vetenskap är felaktig, liksom dess resultat. Livet och mänsklighetens ursprung är ännu mer komplicerade att tala om, så jag ska inte diskutera dem. För om jag sade mer skulle det involvera livets ursprung, vilket är för komplicerat. Dessutom, om jag berättar för mycket och berättar saker på för höga nivåer, kommer människor inte att tro på det, eftersom människor trots allt har mänskliga tankar. Medan jag talar här tror Gudar på det när de hör det, eftersom deras tankar är Gudars tankar. De ser det i sina världar och deras tänkesätt är helt olikt människornas.

Blev det klart för er när jag förklarade så här? Låt mig fråga er: på det sätt som jag har talat, förstår ni det eller inte? (*Applåder*) Det finns något som jag ofta nämner och jag poängterade det återigen igår: ödesförbindelse (*yuan fen*). Många av oss vill hela tiden introducera Dafa till fler människor. En del personer tänker så fort du presenterat Den för dem, att det är mycket bra och vill lära sig Den. Dessa personer har förmodligen ödesförbindelse. Medan andra, även dina familjemedlemmar, inte vill lyssna och inte tror på det när du presenterar Den för dem, och de tror inte på Den vad du än säger. Jag ska säga dig att de förmodligen inte har ödesförbindelsen. Naturligtvis beror denna situation inte enbart på formen med ödesförbindelse. För en del personer kan det bero på deras dåliga upplysningsförmåga eller stora

mängd karma.

Idag ska jag tala särskilt om ödesförbindelser. Vad är ödesförbindelser? Jag har förklarat det tidigare. Kultiveringsvärlden har alltid betonat ödesförbindelser. Hur uppstår en ödesförbindelse? Jag ska berätta att i själva verket kan den ödesförbindelse som diskuterats av oss inom kultiveringskretsen, inte förklaras utifrån en kort tid i historien. Den går bortom en persons livstid, eller till och med flera livstider, eller till och med en ännu längre tid. Ödesförbindelsen tar inte slut. Varför tar den inte slut? Nyss, när jag diskuterade karmaåterbetaling, nämnde jag hur man ser på en människas liv. När man ser på ett liv behöver man se på hela personens existens – inte bara en av hans livstider. Det är som om du, efter att ha somnat, inte kan erkänna idag att du var du igår? Det går inte! Så en människas ödesförbindelser innefattar en mycket lång tidsperiod. Goda saker kan föras vidare och dåliga saker kan också föras vidare. Med andra ord upphör inte heller orsakssamband mellan människor. Oftast är den ödesförbindelse som människor talar om ödesförbindelser inom familjen, alltså ödesförbindelsen mellan make och maka, detta är vad det oftast talas om. Faktiskt har jag talat om ödesförbindelsen mellan make och maka tidigare. Detta är vanliga människors angelägenhet. Eftersom ödesförbindelser diskuteras ska jag tala om det. Hur uppkommer de? I de flesta fallen är det vanligtvis så här: i det föregående livet gjorde någon en annan en tjänst och den personen kunde inte betala tillbaka – kanske var han en tjänsteman på låg nivå eller mycket fattig i det livet. Han gagnades stort av den här tjänsten så han ville återbetala den. Detta kan då resultera i en ödesförbindelse mellan make och maka. Det kan också vara så att i det föregående livet älskade någon annan eller att de båda älskade varandra, men de hade inte ödesförbindelsen att kunna bilda familj; då kan det resultera i en ödesförbindelse så att de blir make och maka i nästa liv. Detta beror på att ens önskan är mycket viktig, vad du vill ha och vad du vill göra. Om du säger: ”Jag vill kultivera till en Buddha, ” då kanske en Buddha hjälper dig. Varför? Denna enda tanke är verkligen värdefull, för i en miljö som är så här svår vill du ändå kultivera till en Buddha. Å andra sidan, om någon önskar bli en demon kan inte heller det stoppas. Hur kan man hindra honom om han är inriktad på att göra dåliga saker? Han lyssnar inte på dig och insisterar på att göra dem. Så en människas vilja är mycket viktig.

Dessutom finns det också ödesförbindelser som skapas genom att man är nära släkt och goda vänner, elever och lärjungar, eller av godhet eller ondska som ska återgäldas mellan människor, vilka alla kan göra att man sammanförs i en familj eller tillhör samma grupp. Du har sociala kontakter i samhället och detta gör att spänningar mellan människor kan lösas upp och godhet och ondska återgäldas. Alla dessa är ödesförbindelser, det är så de kallas. De kommer inte från en livstid; de kan komma från flera livstider eller från en föregående livstid. Det är den här typen av situation som åsyftas. Vi har också funnit att på grund av den här sortens förbindelse, alltså att någon har godhet och ondska i en livstid, har nära släktingar och goda vänner, har fru och barn och så vidare, så är det mycket troligt att det finns godhet och ondska inom den gruppen – någon behandlar andra väl, någon behandlar andra dåligt, någon återgäldar någon annan... Dessa saker får dem att reinkarnera som en grupp i nästa liv. Men de kommer inte tillsammans; det är inte så att de kommer att reinkarneras tillsammans. Tiden för deras ankomst till den här världen kommer att variera, så en del kommer att vara äldre och en del yngre. Det kommer hursomhelst att finnas vissa kopplingar inom den gruppen människor, som kommer att reinkarnera vid olika tidpunkter. Du märker att någon som

promenerar på gatan och inte tillhör din grupp, som inte har ödesförbindelse med dig, eller inte alls har något med dig att göra, tycks vara i en helt annan värld än du. Du tycks inte ha någonting med honom att göra. Du kommer också att hitta personer som tycks vara en helt annan sorts människor. Då är dessa människor inte från din grupp och du har inte alls några ödesförbindelser med dem. Så människor reinkarnerar vanligen som en grupp och anländer vid olika tidpunkter – några blir föräldrar, några blir barn, några blir vänner, några kommer att bli fiender och några kommer att bli välgörare. Detta är ödesförbindelsen som jag precis talade om.

Naturligtvis kan de som kultiverar inte heller undkomma sådana ödesförbindelser. Eftersom du vill kultivera... Det sades förr att om någon kultiverade skulle även hans förfäder få dygd (*de*), och även dessa skulle gagnas. Det är inte så att om man kultiverar och kultiverar till en Buddha, så behöver man inte betala för sina synder och sin karma och alla kommer att bli Buddhor, det tillåts inte. Det betyder att medan du kultiverar visste de redan innan att du skulle erhålla Fa i den här livstiden. Kanske finns det människor omkring dig som är dina reinkarnerade släktingar och kanske kan du göra det möjligt för någon som är god eller ond mot dig att erhålla Fa, det kan medföra den sortens förhållande. Naturligtvis har kultivering ingenting att göra med tillgivenhet för familjen. Eftersom det inte har något att göra med tillgivenhet för familjen finns inte den begränsningen. Personer som kultiverade ensamma eller överlämnade sin lära till en enda person, valde således själva sina lärjungar. Det var så människor i tidigare generationer kultiverade. Allomfattande frälsning är den ödesförbindelse vi talar om idag. Den ödesförbindelse som jag talar om gäller alla er i publiken. Det är mycket troligt att ni har ödesförbindelsen att erhålla Fa. Så hur skapades denna ödesförbindelse? Många av er kom hit för att erhålla Fa, ni kom med ett syfte. Det kan också finnas [mina] nära släktingar, goda vänner, och lärjungar från olika livstider, eller de som har andra ödesförbindelser. Men kultivering blandar inte in vanligt mänskligt släktskap, det finns ingenting sådant. Jag säger ofta att några människor kom för att erhålla Fa. De hade kanske den sortens önskan i det förgångna och ville komma och utstå svårigheter för att erhålla denna Fa, detta är också en faktor. Därför säger jag ofta att jag råder er att inte missa chansen att erhålla Fa den här gången på grund av att ni för tillfället har felaktiga tankar i det här livet, för ni skulle ångra det i evighet och skulle inte kunna kompensera för det. Faktum är att jag ser att denna tråd av ödesförbindelse för det mesta är mycket hårt åtdragen och har dragit till sig människor. Ingen har utelämnats och de erhåller alla Fa. Den enda skillnaden ligger i graden av flit och framsteg.

Härnäst ska jag diskutera en annan fråga: kultiveringsformen. Jag berörde den också igår. Några av våra elever har tagit upp frågan om huruvida de ska gifta sig eller ej. Några av dem vill inte gifta sig utan vill bege sig till bergen och kultivera där; andra har andra åsikter. Många, många andra lärjungar inom vår Dafa-kultivering har också den tanken. Ändå vet alla att denna Fa som jag sprider huvudsakligen är till för kultivering i det vanliga mänskliga samhället, där kultiveringens mål är att höja människors huvudmedvetande (*zhu yishi*) eller huvudurande (*zhu yuanshen*). Eftersom du medvetet och vederligen utstår svårigheter, och ditt hjärta inte berörs när du klart ser dina egenintressen kränkas, kultiverar du då inte dig själv? Om det inte är du som erhåller denna Fa, vem är det då? Om du verkligen skulle bege dig till bergen för att kultivera och undviker dessa konflikter och friktioner, då skulle din

kultivering bli långsam. När någon sakta nöter bort sina fasthållanden under loppet av många år och inte erhåller denna Fa, så är det troligt att det är hans sekundära urande (*fu yuanshen*) som kultiveras. Eftersom du inte skulle ha dessa betingelser när du kultiverade djupt inne bland bergen skulle du förmodligen behöva sitta i meditation och gå in i trans, vara i trans under lång tid. I det tillståndet skulle du själv inte veta om du kultiverade eller ej, för du skulle inte verkligen förbättra dig själv i den här komplicerade miljön. Så förhåller det sig. Som munk kan man också kultivera sin huvudurande, men det vanliga mänskliga samhället är platsen där någons hjärta och sinne bäst kan härdas.

Av de gamla kultiveringsmetoder som vi har hört talas om – det spelar ingen roll vilken religion eller kultiveringsmetod det var i historien – har det som vidarebefordrades lärt människor att gå till bergen eller klostren för att kultivera, skära av världsliga band och överge kärleken till familjen. Inte ens när någons föräldrar åkte för att besöka personen i klostret skulle han kännas vid dem: ”Vem söker ni?” ”Jag söker dig. Du är min son.” ”Ah, Buddha Amitabha. Beskyddare, Ni misstar mig för någon annan. Mitt namn är...” eftersom han redan hade getts ett Dharma-namn. ”Jag är en lärjunge av Buddha-skolan, jag är inte din son.” De kapade verkligen av de världsliga banden. När det gäller dagens munkar kultiverar de naturligtvis inte längre; och de tjänar till och med pengar och skickar hem en del. Genuin kultivering kräver [på de kultiveringsvägarna] att världsliga band skärs av. Varför sägs det att när någon blir munk anses han inte längre vara mänsklig? Detta är skälet. Han är redan en gud, en halvgud. Även om man inte längre kan kultivera [på de kultiveringsvägarna], hindras ofta många människor av de gamla kultiveringsvägarnas tillvägagångssätt och vill också utöva Dafa-kultivering på det sättet. Det kommer att bli möjligt i framtiden men nu finns inga förutsättningar för det. Den Fa som jag sprider idag kan för närvarande bara anta denna kultiveringsform och jag, er Mästare, är själv inte heller i bergen. Så du kan inte alltid tänka på att bege dig till bergen närhelst du tänker på kultivering, på att bli munk eller nunna närhelst du tänker på kultivering, på att inte gifta dig närhelst du tänker på kultivering, eller på att förändra vanliga människors sätt närhelst du tänker på kultivering. Det är inte så. Det finns många kultiveringsvägar. Bland de åttiofyrtusen kultiveringsvägarna är vår inte den enda som kultiverar så här? Så jag säger att vi inte ska bli påverkade av flera kultiveringsmetoder från det förgångna eller av begrepp som funnits länge. Vad jag sprider till er idag är en helt ny kultiveringsväg som verkligen kan göra att du kan räddas mycket fort. I framtiden kommer det att finnas den tidens kultiveringssätt. Faktum är, som jag sade i boken, det är på inget sätt lätt för någon att kultivera. Du kultiverar och kultiverar, men du kultiverar egentligen inte dig själv och du vet inte ens om det!

Jag kan berätta för er att i ett avlägset förflutet upptäckte många Gudar att det var för svårt att rädda en människas huvudurande, så de införde metoden att rädda den sekundära uranden. En [Gud] räddade människor på det sättet och fann att det gick ganska bra. Sedan tyckte en annan också att det gick rätt bra att rädda människor på det sättet, och därefter räddade de alla människor på det sättet, vilket resulterade i denna accepterade form för räddande av människor. Men det är inte rättvist mot människor – en människa kultiverar men någon annan räddas. Just på grund av orättvisan vågar de inte göra det känt eller låta människor få veta det. Jag har avslöjat det för att människor ska veta. Varför? Därför att jag vill göra det möjligt för människor att verkligen erhålla Fa, förändra denna situation så att du

själv kan kultivera. Samtidigt gagnar människor som kultiverar på det här sättet samhället – när du förbättrar dig är du garanterat en bra människa i samhället, det kunde inte vara bättre. Så min avsikt är just att vända på den här saken. Men en del Gudar kom dit upp efter att ha kultiverat på det där sättet i många år – de kultiverade dit upp på samma sätt som den sekundära urande hade kultiverat. Så alla hindrade mig från att sprida detta till er. Tänk på det alla: det är inte alls lätt att sprida denna Fa och den är heller inte alls lätt att erhålla. Slutligen begrep Gudar, Buddhor och Daos vad jag gör och såg att resultaten verkligen är bra – nu vet de.

Saker och ting var verkligen svåra när jag lärde ut Fa i Kina. Nu är det naturligtvis relativt lätt att lära ut Den; särskilt i USA är det redan mycket lätt för er att höra Fa. Som jag sade tidigare ska vår kultiveringsform inte influeras av begrepp från det förgångna; det är så här vi kultiverar. Naturligtvis, efter att er grupp avslutar er kultivering kommer människor i framtiden att ha sitt sätt att kultivera. Framtidens människor kommer inte att veta så här mycket av Fa. Vi har spridit detta för att detta är en speciell historisk period. Människor i en mer avlägsen framtid kommer inte att kunna veta vem jag är och vi kommer inte heller att lämna min bild till dem. Audio- och videobanden kan inte lämnas till framtiden fastän ni har spelat in dem; alla kommer att raderas. På den tiden när Shakyamuni ledde sina lärjungar i kultivering tillät han inte sina lärjungar att ha pengar eller egendom, för att de inte skulle utveckla fasthållanden till de materiella intressena. Därför tilläts de inte behålla något förutom än en *kasaya* och en skål. Men människor har alltför ofta många fasthållanden som är svåra att bli av med. Under en viss tid började många samla tiggarskålar för mat. Någon sade: ”Min skål är av brons, min skål är av jade, min ser bra ut, min skål är av silver.” En del munkar samlade många skålar. Buddha Shakyamuni sade då: ”Om du har fasthållande till egendom kan du lika gärna gå hem, eftersom du har allting hemma och du kan sätta igång och samla saker och behålla dem. Varför kan du inte ens släppa en tiggarskål? En munk behöver släppa allting. Varför inte till och med släppa tanken på att samla tiggarskålar? Du har gett upp dina skatter, varför har du fortfarande fasthållande till skålar?” Med detta menade Shakyamuni att man inte ska behålla ens denna enda tanke eller minsta lilla fasthållande, det ska tas bort. Han tillät dem inte att ha det fasthållandet.

På Buddha Shakyamunis tid brukade en munkskål vara mycket liten och de kunde bara tugga ett mål mat åt gången. Dagens munkar håller i en så stor skål. En allmoseskål användes förr i tiden, men nu använder de en upp-och-nedvänd vällingklocka, de går och tigger med en upp-och-nedvänd klocka. Och de vill inte alls ha den mat du ger dem, de vill ha pengar. Att ha ett så starkt fasthållande till materiella intressen och pengar, är det kultivering? Jag säger er att pengar är det största hindret för en kultiverare. Det jag just sade gällde munkar. Dafa-kultiveringen fäster emellertid ingen vikt vid materiella ting, utan vid sinnet. Eftersom ni kultiverar medan ni arbetar i det vanliga mänskliga samhället, spelar det ingen roll hur mycket pengar ni har, utan det spelar bara roll om ert fasthållande till pengar och förmögenhet inte tas bort. Även om ditt hus är byggt av guldtackor finns det inte i ditt sinne och du tänker just inte på det. Människor har alla slags arbeten när de kultiverar bland vanliga människor. Du tjänar pengar när du gör affärer, vad spelar det för roll om det inte går dig till sinnes? Om du inte tänker mycket på det och det inte spelar någon roll om du har det eller inte, så har du klarat testet. Ditt hus kan fortfarande vara av guld, det spelar ingen roll. Vi kräver av er att ni

släpper fasthållandet. Kultivering betyder inte att göra sig av med materiella ting. Bara på så sätt anpassar ni er till kultivering i den världsliga världen. Om alla kultiverade och ingen gjorde någonting, vad skulle det samhället leva av? Det går inte. Vi lägger bara vikt vid människors sinnen, siktar direkt på människors sinnen och får er att verkligen förbättra ert Xinxing, snarare än att få er att släppa materiella ting. Ni måste vara klara över hur det här skiljer sig från de traditionella kultiveringsmetoderna. Men ni kommer att på allvar bli testade i fråga om detta, för att se om ni har sådana fasthållanden.

När det gäller kultiverare som utövar vår Dafa är detta den väg vi tar. Ni ska minimera dessa fasthållanden. De professionella kultiverarna i framtiden kommer att ta med sig skålar och gå och tugga mat, resa till fots och vandra omkring. Bara genom att uppleva alla slags svårigheter i världen kommer de att kunna nå fulländning. Munkar kommer att kultivera på det sättet i framtiden.

På tal om svårigheter säger jag er detta: när väl någon har börjat kultivera kommer han säkert att få svårigheter, han kommer att stöta på svårigheter. Människor som utövar Dafa har välsignelser, men de får också prövningar medan de kultiverar, det är säkert. Men ofta när människor lider lite grand eller upplever lite svårigheter, tar de det som någonting dåligt. ”Hur kommer det sig att jag känner obehag både här och där?” Om du har det bekvämt hela livet kan jag tala om för dig att du säkert kommer till helvetet. Om du i hela ditt liv inte blir sjuk – för att inte tala om att i hela ditt liv ha det bekvämt – hamnar du vid din död med etthundra procents säkerhet i helvetet. Att leva genererar karma. Det är omöjligt för dig att inte generera karma, för så snart du öppnar munnen kan du såra andra. Vad du säger kan oavsiktligt skada andra: kanske någon inte bryr sig om vad du säger till honom, men någon annan hör det och blir sårad. Medan människor lever är allt de äter liv, och även när de går trampar de på liv och dödar dem. Naturligtvis, vi har sagt att man genererar karma när man lever i världen. Om man inte blir sjuk kan ens karma inte elimineras. När människor lider av sjukdom blir deras karma verkligen eliminerad. Man blir bra efter att den har eliminerats. Många gånger när du får en allvarlig sjukdom, och när du efter ett tag har tillfrisknat, kommer du att se hur ditt ansikte strålar och allt du gör går smidigt. Det beror på att din karma har eliminerats och omvandlats till välsignelser – dygd. Eftersom du har lidit kommer allt du gör vanligtvis att gå smidigt och uppnås lätt. Människor kan inte inse detta och tror därför att det är dåligt att utstå ens en liten svårighet. Vad är egentligen så skrämmande med svårigheter?! Även om du har en liten svårighet, om du stålsätter dig och uthärdar den så ser du efteråt att allting du gör kommer att gå framåt på ett annat sätt. Jag skulle säga att det inte är någonting annat än just svårigheter som människor måste uthärda när de kultiverar. Om du kan släppa [rädslan för svårigheter] kan du garanterat nå fulländning. Från ett högre perspektiv kan sägas att om du kan släppa tanken på liv och död är du verkligen en Gud!

Buddha Amitabha sade att genom att skandera Buddhas namn kan människor återfödas i Sukhavati-världen. Hur kan det komma sig? Hans ord kan inte förstås ytligt. Det är sant att man kan komma till Sukhavati-världen genom att skandera Buddhas namn, men människor har tolkat Buddhas ord ytligt. Buddha-Fa har inre betydelser på olika nivåer. Att skandera Buddhas namn är faktiskt utövning. Du fortsätter att skandera tills inget annat än ordet ”Amitabha” finns i ditt sinne – en tanke ersätter tiotusen tankar – du skanderar och tömmer helt ditt sinne på allt utom ”Amitabha”. Medan du skanderar Buddhas namn kommer du att störas

av en massa fasthållanden och diverse störningar – kan du stå emot dem? När alla fasthållanden släpps och sinnet blir tomt, har kultiveringens mål uppnåtts. Din skandering av Buddhas namn är också ett uttryck för vördnad för Buddhan. Du skanderar för att du vill komma till Sukhavati-världen, så naturligtvis kommer Sukhavati-världens Buddha att ta hand om dig, eftersom du kultiverar till en Buddha. Det ligger en djup inre mening i detta. En del säger att man kan komma till Sukhavati-världen om man skanderar Amitabha strax innan man dör. Men hurdan måste man vara för att kunna göra det? När man verkligen kan släppa tanken på liv och död kan du verkligen komma dit. Detta är skillnaden mellan en människa och en Gud. Om du kan släppa liv och död är du en Gud, om du inte kan släppa liv och död är du en människa, det är skillnaden. Vi kultiverar och kultiverar och släpper alla fasthållanden – måste du då inte även släppa liv och död? Om någon kan släppa liv och död på en gång, vilka andra fasthållanden finns det då? ”Efter att ha fått Fa är jag inte ens rädd för liv och död och kan till och med ge upp mitt liv.” Vad kan han då fortfarande vara fäst vid? Det är principen. När människor ska till att dö är de otroligt rädda. ”Oh nej! Jag ska snart dö. Det här är mitt sista andetag.” Vad för känsla är det? Men en del människor är inte rädda inför döden och deras läppar fortsätter att skandera Amitabha – skulle du säga att de inte kan komma till Sukhavati-världen? Efter att ha släppt allting har de inte alls kvar begreppet liv och död. En människas varje tanke har sin grund i en långvarig kultivering. Vanliga människors tankar är extremt komplicerade och de har alla slags fasthållanden. Hur kan de undgå att vara rädda vid det avgörande ögonblicket gällande liv och död? Jag har sagt att ”en Stor Väg är mycket enkel och lätt” och att många saker är mycket enkla, men det behövs mycket diskuterande när de dissekeras och förklaras i detalj. Men om det sades till dig direkt skulle du inte kunna göra det och människor skulle inte kunna förstå saker på så djupa nivåer. De förstår alla orden ytligt. Det är därför jag måste lära ut Fa till er.

Övers. anm.: Översatt från engelska 190122.